

ЯВЛЕНИЕ СЕДМО.

(въ Михалюва та къща)

БАБА МАРТА И МИХАЛЪ.

Б. М. — О добръ та намерихъ бабе.

М. — За бога, що ся забави толкозъ?

Б. М. — Е, бабено то! тейзи работи искать търпень!

М. — Е ходили инди? ходили? седни.

Б. М. — (седна) Ами чи какъ не ще ида? хемъ казахъ и еднѣ лъжѣ чи богъ вѣки да ма прости. Отидохъ бабено то и ся присторихъ чи дирѣжъ яйца за една клочка. Радка току, като ма видѣжъ разуме работѣ тѣ, заведи ма въ соба та си и тутакси зе да въздѣшѣжъ, и да плачи, и да ма пыта за тебе какъ си. Азъ тогасъ за да ѣжъ изпытамъ рекохъ и тѣй на лъжа. Бре момиченце, ты наистина ли любишь оногова грозныя и камбурена?

М. — Хѣ, пѣжъ ты, азъ несъмъ камбуренъ, ами, като ся навождамъ показва ма тѣй.

Б. М. — Господи помилуй! ами чи азъ белкимъ незнамъ? ма слушай де? сетиѣ и казахъ, дѣто му е глава та, като яйце.

М. — Чи вижда ли ся? азъ носѣжъ шяпка.

Б. М. — Ей боже мой! чи недей бърза? сетиѣ и рекохъ, дѣто му тече сополя.

М. Ж! то е отъ дѣто то, тѣй ми каза и Вячю.

Б. М. — Тѣй зеръ, дѣто ся напикава, рекохъ, отъ горѣ си.

М. — Ж, то и баща ми ся напикаваше.

Б. М. — Дѣто му думать Кукумѣвка.

М. — Ж, ти на енкасъ думать.

Б. М. — Рекохъ и юще такви зи други, за да ѣжъ